

РЕШЕНИЕ

№ 5443

гр. София, 21.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 03.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **11627** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на М. Р. Х. чрез адв. Р. И. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-006487 от 12.12.2022 г. на полицейски инспектор към СДВР, отдел „ПП“.

Излага съображения за незаконосъобразност на акта. Моли заповедта да бъде отменена. Претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателката Х. чрез процесуалния си представител, поддържа изложеното в жалбата. Претендира разноски.

Ответникът - не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София град, след като се запозна с твърденията на жалбоподателя и приложените по делото писмени доказателства, установи следното от фактическа страна:

На 04.12.2022 г. около 16.00ч, младши полицейски инспектор при Седмо РУ при СДВР е съставил АУАН бл. № 295055 на лицето С. Р. Х. за това, че последният е управлявал чуждо МПС, собственост на М. Р. Х., л.а „Тойота" с рег. [рег.номер на МПС], като при проверка е представил СУМПС, издадено от Великобритания, след като повече от 3м. е прибивавал на територията на Р България. Справката за регистрирано преминаване на държавната граница е от 25.07.2022г. Със съставянето на АУАН са иззети 1 бр. СРМПС част Втора, 2бр. регистрационни табели.

На 12.12.2022 г. М. М., на длъжност полицейски инспектор към СДВР, отдел ПП е

издал Заповед № 22-4332-006487/12.12.2022 г., с която налага на собственика на автомобила М. Р. Х. принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл. 171, т. 2а, б. "а" ЗДвП - временно прекратяване регистрацията на МПС за срок от 6 месеца. Отнети са свидетелство за регистрация на МПС №[ЕИК] и два броя регистрационни табели с рег. [рег.номер на МПС] .

Няма данни за връчването на заповедта, поради което съдът приема, че е жалбата е подадена в преклузивния срок.

Административен съд София град въз основа на установената фактическа обстановка формира следните правни изводи:

Жалбата е ДОПУСТИМА като подадена в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който го засяга неблагоприятно и подлежи на оспорване.

Разгледана по същество, е НЕОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП ПАМ по чл. 171, т. 2а от с.з. се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Ръководителят на определената от министъра служба за контрол е компетентен да приложи ПАМ по чл. 171, т. 2а ЗДвП и тази му компетентност е пряко следствие от служебната функция на ръководител на контролната служба и на посоченото в закона. Компетентност да издава индивидуален административен акт, с който да прилага ПАМ по чл. 171, т. 2а ЗДвП, имат и оправомощени от ръководителя на службата за контрол длъжностни лица. Налице е предвидена в закона възможност за делегиране на правомощия от ръководителя на службата за контрол на длъжностни лица от службата. За да е валидно делегирането, е необходимо да е извършено в писмена форма. В този смисъл са мотивите в Решение № 946 от 28.01.2016 г. по адм. д. № 3602/2015 г. на ВАС, VII отд.

По делото са представени Заповед № 8121з-1524/09.12.2016г.на министъра на вътрешните работи за определяне на служби за контрол по ЗДвП, Заповед № 513з-1618/26.02.2018г. на директора на СДВР, с която се определят длъжностните лица от СДВР, които могат да издадат заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171 т.1, 2, 2а, 4, 5 от ЗДвП и Заповед № 513з-8640/28.11.2019г. за заемане на длъжност от М. М.. Издателят на оспорения в настоящото производство акт М. заема длъжността " полицейски инспектор Пета степен" в 01 група "Административно-наказателна дейност" към отдел „ПП“ СДВР . Анализа на цитираните заповеди води до извод за издаване на оспорения акт от компетентен орган, в кръга на неговата компетентност. Не е налице основание за прогласяване на нищожността на оспорената заповед съгласно чл. 168, ал. 1 и, ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК.

На второ място, съгласно чл. 171 ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, сред които посочените в т. 2а, б. "а" ЗДвП - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или

по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

Разпоредбата предвижда за собственика или за лицето, което е управлявало МПС да са налице следните обстоятелства, алтернативно изброени - 1. не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство; 2. лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред; 3. свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 ЗДвП или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс.

Не е спорно, че лицето, шофирало процесния автомобил е правоспособен водач. Спорно е обстоятелството - притежава ли същият свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство по аргумент от чл. 171, т. 2а, б. "а" във връзка с чл. 150а, ал. 1 ЗДвП, доколкото се установи по делото, че не притежава СУМПС, издадено от компетентен орган в Република България, но притежава свидетелство за управление на МПС за категория В, издадено от О. кралство Великобритания, без да са налице данни последното да е изтекло.

Съгласно чл. 161 ЗДвП "свидетелство за управление на МПС, издадено в друга държава, е валидно на територията на Република България за категорията, за която е издадено, в следните случаи: 1. държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията; 2. държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Споразумението между страните по С. договор относно статута на техните въоръжени сили при условията на чл. IV, буква "а" от него; 3. свидетелството е придружено от легализиран превод на български език; 4. свидетелството е международно и отговаря на изискванията на приложение № 7 към Конвенцията за движението по пътищата; 5. свидетелството е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария". Съгласно чл. 162, ал. 1 ЗДвП /в редакцията от ДВ, бр. 51 от 2007 г./ "българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната".

От тълкуването на двете разпоредби се обуславя изводът, че валидността на чуждестранното национално свидетелство, когато не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, се дерогира след изтичане на тримесечния срок от датата на влизане на българския гражданин, водач на МПС, в Република България. С изтичане на срока от три месеца, считано от датата на влизане на българския гражданин на територията на страната, СУМПС, издадено от О. кралство, не съставлява валиден документ, удостоверяващ правоспособност за управление на МПС на територията на Република България. Това не лишава водача от правоспособност да управлява МПС, но същият губи правото да управлява МПС на територията на страната, тъй като не притежава валидно СУМПС

по смисъла на националното законодателство. Следователно, управлението на МПС от водач в хипотезата на чл. 162, ал. 1 ЗДвП - с чуждестранно СУМПС, след изтичане на тримесечния срок от датата на влизането му в страната, е идентично на управление на МПС без свидетелство за правоуправление.

Ноторно известно е обстоятелството, че на 31 януари 2020 г. в полунощ /централноевропейско време/ влезе в сила Споразумението за оттегляне, въз основа на което О. кралство напусна Европейския съюз, като се е поставило началото на преходен период до 31.12.2020 г. От друга страна, контролните органи са изискали справка АИС граничен контрол за пътуването на лицето, шофирало процесния автомобил, от данните на която е видно, че същият е влезнал на територията на Република България на 25.07.2022г. Следователно, към 04. 12. 2022г. е изтекъл тримесечния период, през който е допустимо да се шофира със свидетелство за правоуправление, издадено от чужда държава. Ответникът е установил фактическите основания, които са го мотивирали при постановяване на акта. Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че не е спазен процесуалният ред при издаване на оспорената заповед. ПАМ е наложена на 12.12.2022г. с издаването ѝ, като същата се изразява в прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6м., при което се отнемат посочените в нея документи. Обстоятелството, че при констатиране на извършеното нарушение по чл. 162 ал.1 от ЗДвП от лицето, управлявало автомобила са иззети СРМПС и 2 бр. регистрационни табели няма отношение към процесната заповед, доколкото установяването на нарушение на пътните правила протича по реда на ЗАНН и съобразно разпоредбите на чл. 41 от този закон при констатиране на административни нарушения, актосъставителят може да изземва и задържа веществените доказателства, свързани с установяване на нарушенията, както и вещите, които подлежат на отнемане в полза на държавата по чл. 20 и 21.

Неоснователно е възражението и относно невръчването на оспорената заповед, доколкото същото има отношение единствено към допустимостта на жалбата, което е коментирано от съда по-горе, но не и към законосъобразността на административния акт.

С оглед изхода от спора, на жалбоподателя не се дължат разноски.

По изложените по-горе съображения жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Воден от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 1 и, ал. 2, пр.последно от АПК, Административен съд София град, 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Р. Х. чрез адв. Р. И. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-006487 от 12.12.2022г. на полицейски инспектор към СДВР, отдел „ПП“.

Решението е окончателно на основание чл. 172, ал. 5 изр.второ от ЗДвП.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: